

til, at man, som allerede fremhævet, har en lang Praxis i denne relative Afveien af, hvad Enhver har Naad til at hde. En anden Sag er det ganske vist, naar en Kreds af ubekjendte Personer nu pludselig skal beskattes, thi det kan da have sine store Bæmskeligheder at udfinde det Forhold, som er tilfiede mellem dem; men det er ikke Tilfældet, naar man har ud og har ind i en lang Række har haft de samme Personer for sig, naar man stadigt har overveiet, om Forholdet er rigtigt truffet; og det er naturligtvis et Emne, som i enhver Kommune bliver meget diskutereet. Man har i mange Rar overveiet de samme Personers indbyrdes Evne til at svare Skat, og derfor er man vistnok i enhver mindre Kommune saa temmelig paa det Nene med, hvorledes dette Forhold er beskaffent. Naar der derimod er Tale om en meget stor Kommune, hvor det er umuligt saa nøie eller blot tilnærmelsesviis at kjende Alles indbyrdes Skatteevne, bliver Forholdet vistnok anderledes, og jeg kan derfor meget godt forstaae, at man i en Kommune som Kjøbenhavn ikke er tilbøielig til at have Formue- og Leilighedsstat; men naar man ikke kan det, indrømmer jeg, at der ikke er nogen anden Maade at gaae frem paa, end omtrent en saadan, som Indkomstskatten frembyder, uagtet de Ubilligheder, den vistnok overalt vil tilveiebringe. Naar disse Grunde imidlertid ikke foreligge, naar der er Tale om en mindre Kommune, om et mindre Antal Ydere, hvis indbyrdes Forhold er fuldstændig bekjendt, og som have været beskattede paa lignende Maade i en lang Række af Rar, saa er der ingen Anledning til at forlade denne Udredelsesmaade i dette eller i noget som helst andet Tilfælde. Dertil kommer endnu, at man har et Apparat tilstede til paa den Maade at paaligne en hvilken som helst Sum i hver af de mindre Kommuner, og det er altsaa derved langt lettere at tilveiebringe det Beløb, hvorom her er Tale, end naar man vilde sætte et heelt nyt Massineri igang. Naar man har klaget over, at Formue- og Leilighedsstaten er saa ufornuftig, fordi det ikke er muligt at finde de Regler, hvorefter der gaaes frem, saa er dette ganske vist, men jeg troer aldeles ikke, at den Forbring kan stilles, at der skal gives alminde-

lige Regler for denne Skats Paaligning, thi netop i det Dødelik, man omgiver den med almindelige Regler, forandres den fra at være en Formue- og Leilighedsstat til at blive Noget, der meget nær er det Samme som en Indkomststat; disse almindelige Regler kunne netop ikke gives eller opstilles. Naar man paa 10 Personer skal fordele et Beløb i Forhold til, hvad de have Naad til, kan der ikke gives nogen almindelig Regel at gaae frem efter, men man maa netop tage Hensyn til alle de specielle foreliggende Omstændigheder og derefter komme til et Resultat. Derfor troer jeg, at denne Klage er uberettiget ligeoverfor Formue- og Leilighedsstaten, og at man egentlig gaaer ud fra en falsk Betragtning af den; naar man tager dens Hovedtanke, at Beløbet skal fordeles efter, hvad den velbekjendte Kreds af Ydere har Naad til, saa er der ikke Tale om almindelige Regler, men om alle de foreliggende Omstændigheder. Jeg kan derfor ikke stemme for det af de to ærede Medlemmer stillede Endringsforslag, men maa forbeholde mig senere at stemme for de Forslag, der fyldestgjøre den Betragtning, jeg har af Sagen.

Tscherning: Da jeg før havde Ordet, omtalte jeg ikke Spørgsmaalet om Formue- og Leilighedsstaten, thi jeg troede, at det var visket i Søvn og ikke vilde reise sig op igjen, men da den ærede sidste Taler har bragt denne Sag paa Bane, skal jeg gjøre opmærksom paa, at forsaavidt man efter en vis Fordeling paaligner hver enkelt Kjøbstad en vis Sum, kan man, under Omstændigheder som disse, ligesaa godt der som paa Landet, overlade til Kommunerne at skaffe Pengene tilveie paa den Maade, de ere vante til og bedst kjende; da vil Formue- og Leilighedsstaten komme til Anvendelse der, men forsaavidt man fra Regjeringens Side gennem en Lov vil træffe Foranstaltninger til at faae Skatten paalagt eensartet, og naar man altsaa paatager sig Ansvarligheden for, hvorledes Skattefordelingen gaaer for sig i de forskellige Kjøbstæder, saa fremtræder Formue- og Leilighedsstaten i en saadan Skikkelse, at jeg slet ikke troer, den her kan bruges. Formue- og Leilighedsstaten, siger det ærede Medlem, gaaer ud fra en almindelig Betragtning